

hvad en upartisk Domstol har udtalt. Hvis man kunde finde et saadant Organ, tror jeg ogsaa, at det vilde kunne bevirke, at man undgik de voldsomme Kampe, vi hidtil har været Vidne til, og som vi ogsaa i Fremtiden vil faa at se mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Jeg har den Tro, at det altid er det bedste, naar saadanne Anskuelser staar overfor hinanden, at det saa ender med et Kompromis, som det jo dog til syvende og sidst altid gør. Netop fordi jeg nærer den Anskuelse, vil jeg sige, at Tjenestemændenes Trusel om at strejke vistnok gjorde et højst uheldigt Indtryk paa adskillige ogsaa i dette Ting. Jeg er overbevist om, at der var uhyre mange indenfor Tjenestemændenes Kreds, der misbilligede Beslutningen herom. Jeg siger det ikke for at give Udtryk for, at Tjenestemændene ikke havde Krav paa en Lønforhøjelse, det har vi alle været villige til at give dem; det, man misbilligede, var den Maade, hvorpaa de i det hele optraadte overfor det øvrige Samfund. Hvis det skulde tænkes udviklet videre, blev det jo ikke til at være her til sidst. Til syvende og sidst blev det alligevel Landmændene med deres Organisationer, som blev de stærkeste, for saa vidt de var tilstrækkeligt organiserede. Hvad vilde man sige, om de erklærede: Ikke et Pund Smør, uden at det skal koste saa og saa meget, for der ligger vor Arbejdsfortjeneste? Derfor kan man kun dadle det, naar Tjenestemændene, særlig i Begyndelsen af en Forhandling, optræder, som de har gjort her.

I det hele skulde det jo helst være saadan, at vi tog Hensyn til hele Samfundet i vore Afgørelser, og jeg mener, at man fra Venstres Side har Grund til at hævde, at vi netop i vor sociale Politik og i vor Skattepolitik har vist, at vi har taget Samfundshensyn. Jeg erindrer, at den højterede Indenrigsminister for en Tid siden vilde gøre det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) til en i politisk Henseende forhistorisk Person. Han anerkendte det ærede Medlems Dygtighed, hans udmærkede Egen-skaber, hans Flid som Historiker og hans Dygtighed paa det Omraade, men alligevel havde man Indtryk af ved at høre den højterede Ministers Tale, at det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds hørte hjemme i Fortiden mere end her paa Arenaen. Men hvad ser vi saa i disse Tider? Vi ser, at det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds for Venstres Regning har affyret lutter Pletskud, da

han for længe siden har sagt, hvilken Skattepolitik man skulde føre, og det er kun beklageligt, at Regeringen og Regeringspartierne saa sent er kommet til at indse, at det var rigtige Tanker, det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds var inde paa. Jeg skal ikke opremse alle de forskellige Ting, de er maaske omtalte tidligere, men kun nævne, at det ærede Medlem har kaldt paa forhøjede Jernbanetakster; det er for sent, vi nu har faaet dem, og Luk-susskatter har vi faaet paa en Tid, da der ikke mere er noget Luksusforbrug; vi skulde have haft dem netop paa det Tidspunkt, da der blev kaldt paa dem af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds. Derfor tror jeg at turde hævde, at det ærede Medlem ikke er en forhistorisk Person i politisk Henseende, men i høj Grad er med i Nutiden og antagelig og forhaabentlig ogsaa i Fremtiden vil komme til at spille en fremragende Rolle — ja, ogsaa om det skal vi tales ved ved det kommende Valg. Jeg tror i det hele, at Venstre har ført en Politik, som nok skal staa sin Prøve for Vælgernes Domstol, og vi imødeser i hvert Fald med Tryghed Valgets Udfald.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Mortensen: Det ærede Medlem (Brorsen) gjorde sig den Ulejlighed at forsikre, at han syntes ikke om det socialdemokratiske Program; derimod var han overordentlig glad ved Venstres Program, der var ikke noget i Vejen med det. Naar det ærede Medlem kalder sig Venstremand, kan man jo heller ikke fortænke ham i, at han er vel tilfreds med dette Program.

Det var imidlertid ikke af den Grund, jeg bad om Ordet, men fordi det ærede Medlem kom ind paa at tale om Arbejderne i Esbjerg, som ikke havde arbejdet i Sommer, uagtet der, som det ærede Medlem sagde, havde været god Lejlighed dertil, og nu, naar Arbejdet — det er Sæsonarbejde, her er Tale om — stand-sede, var der ikke noget Sted, hvor de kunde henvende sig undtagen til de offentlige Kasser, hvad det ærede Medlem syntes, der skulde gøres noget for at hindre. Det kan imidlertid være, at det ikke er Arbejdernes egen Skyld, at de ikke har fundet Beskæftigelse i Sommer; det kunde tænkes, at Skylden mere ligger hos Arbejdsgiverne, og hvad vil det ærede Med-